GAZETA URZĘDOWA

ZARZĄDU MIEJSKIEGO W STOŁ. KRÓL. MIEŚCIE KRAKOWIE

31 MARCA 1939 R. Nr 3 ROCZNIK LX.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

13.

ZARZĄDZENIE

Prezydenta st. kr. m. Krakowa z dnia 3 marca 1939 r. o sprostowaniu brzmienia protokołów obrad Rady Miejskiej z dnia 24 października 1938 roku i z dnia 7 grudnia 1938 roku.

1) W protokóle obrad Rady Miejskiej z dnia 24 października 1938 r. należy wpisać w p. XXXVII opuszczone przez pomyłkę słowa „służebność światła“ pomiędzy wyrazy „pięciu metrów“ a „pod następującymi warunkami“ (Gazeta Urz. Zarz. M. w st. kr. m. Krakowie r. 1938, str. 153).

2) W protokóle obrad Rady Miejskiej z dnia 7 grudnia 1938 r. należy poprawić w p. XXXVII l a) mylne określenie „lkat 941/1“ na „lkat 951/l“ (Gazeta Urz. Zarz. M. w st. kr. m. Krakowie r. 1938, str. 164).

Prezydent miasta:
w z. *Dr Stanisław Klimecki* wł. r.
Wiceprezydent miasta.

14.
OKÓLNIK nr 7
Prezydenta stoł. król. m. Krakowa z dnia 29 lutego 1939 r. Nr Org. Mgt. 13/9 o składzie osobowym kolegium Zarządu Miejskiego w st. kr. m. Krakowie.

Zebranie wyborcze radnych miejskich w st. kr. m. Krakowie wybrało w dniu 22 lutego 1939 r. ławnikami miejskimi w st. kr. m. Krakowie PP.:

1) Batora Rudolfa (ul. Kotlarska 2),
2) Bobrowskiego Mieczysława (Aleja Krasińskiego 16),
3) Dra Bogdanowskiego Wincentego (Aleja Mickiewicza 29),
4) Dra Ciećkiewicza Mariana (ul. Olszyny 9),
5) Jelonkiewicza Franciszka (ul. Ujejskiego 5),
6) Kabacińskiego Władysława (pl. Matejki 7),
7) Dra Pajdaka Antoniego (ul. Konarskiego 3)
8) Dra Zimmermanna Judę (ul. Sarego 24).

Prezydent miasta:
w z. *Dr Stanisław Klimecki* wł. r.
Wiceprezydent miasta.

15.
OBWIESZCZENIE
Zarządu Miejskiego w stoł. król. mieście Krakowie z dnia 6 marca 1939 roku nr Fin. Znal. 15/39 o rzeczach znalezionych, a złożonych w czasie od 1 stycznia do 28 lutego 1939 r. w depozycie rzeczowym w Głównej Kasie miejskiej.

W czasie od dnia 1 stycznia do dnia 28 lutego 1939 roku złożono w depozycie rzeczowym w Głównej Kasie Miejskiej wyszczególnione poniżej przedmioty: waga gramowa, pugilares z drobnymi, 15 broszurek, 3 książeczki do modlitwy, 2 pormonetki i portfel, pierścionek złoty z diamencikami, broszka złota, naszyjnik złoty z rubinami i diamencikami, srebrna branzoletka, 2 kamee, portmonetka, rękawiczka, czapka chłopca, kalesony męskie, rękawiczki wełniane, beret, torba ceratowa, pormonetka z drobnymi, rękawiczki wełniane, woreczek z pantoflami, portmonetka, zegarek niklowy z paskiem, rękawiczki wełniane, rękawiczki niciane, termos, fartuch damski, pugilares z groszami, rękawiczki wełn., portmonetka z gotówką, teczka skórzana z książką i skarpetkami, zegarek niklowy z paskiem, portmonetka z bilonem, kapelusz damski, torebka skórkowa zawierająca zegarek, 2 klucze, mufek, walizka, teczka skórzana, 1 rękawiczka wełn., torebka z pantoflami, walizka, teczka skórzana, 1 rękawiczka wełn., torebka z pantoflami, walizka, teczka skórzana z bielizną, skarpetki, 1 rękawiczka wełn., torebka z materii z drobiazgami, pugilares z drobnymi, rękawiczki skórkowe, pudełko drewniane, 94 torebek papierowych, kalesony, gotówka zł 100·—, worek i rondel emaliowany, nożyk fiński, torebka damska z drobiazgami, łańcuszek złoty do zegarka, banknot 20-złotowy, mufek brązowy, zegarek damski na rękę, płaszcz damski granatowy, koszyczek i worek, zegarek męski, torebka skórzana z portmonetką, szalik męski, album nutowy, pióro wieczne, 5 paczek kołków szewskich, banknot 50 złotowy, torebka damska z drobiazgami, 5 kluczy w futerale, 7 różnych książek i broszura, 3 klucze, łańcuszek od zegarka metalowy, płaszcz damski zniszczony, portmonetka z drobnymi, rękawiczki wełn., chustka na głowę, 1 rękawiczka wełn., czapka męska, portmonetka z drobnymi i rękawiczka, 1 rękawiczka wełn., portmonetka z drobnymi, torebka damska, 1 rękawiczka, kalendarz kieszonkowy, torebka jedwabna, laska, pugilares, zarękawek z groszami, 1 rękawiczka wełn., pugilares z 1 koroną austr., mufek, torebka damska, obrączka złota, skarpetki, rękawiczki skórkowe, rękawiczki wełn., rękawiczki wełn., okulary, rękawiczki i słoik szklanny, 1 rękawiczka wełn., 1 rękawiczka jelonkowa, pakiet strusich piór, pugilares z drobnymi, książka p. t. „Wielki Marszałek", rękawiczki wełniane, pugilares z groszami, rękawiczki skórkowe, parasolka, spodnie, 1 rękawiczka wełn., płótno białe, rękawiczki damskie, portmonetka z groszami, rękawiczki wełn., laska zakopiańska, rękawiczki wełniane, portmonetka z drobnymi, 1 rękawiczka granatowa, rękawiczki wełniane, rękawiczki wełniane, 1 rękawiczka granatowa, 7 zeszytów, 1 rękawiczka skork., 1 rękawiczka wełn., parasol, rękawiczki wełn., teczka skórzana, 1 rękawiczka skórk., teczka skórzana, teczka skórzana z flaszką, portmonetka, szal (chustka), 1 rękawiczka, 1 rękawiczka, czapka narciarska, 1 rękawiczka wełn., kamizelka męska, 3 klucze, portmonetka z drobnymi, portmonetka z drobnymi, mikroskop marki Carl Zeiss Jena.

Zarząd Miejski wzywa właścicieli tych przedmiotów, aby zgłosili się w Wydziale Finansowym Z. M. Oddział Skarbowy — Ratusz II p. drzwi nr 13 w godzinach urzędowych (od 10 — 13 codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt), gdzie po udowodnieniu prawa własności, zgubione przedmioty zostaną im wydane, w przeciwnym razie przedmioty powyższe zostaną wydane znalazcom i po upływie lat trzech przejdą na ich wyłączną własność, lub też po upływie tego czasokresu zostaną sprzedane w drodze licytacji. Przedmioty ulegające względnie szybkiemu zniszczeniu jak n. p. skórzane, materialne, papierowe i t. p. zostaną sprzedane w trzy miesiące od niniejszego ogłoszenia.

Za Prezydenta miasta:
Naczelnik Wydz. Finansowego
Dr Grabowski wł. r.

16.
OKÓLNIK Nr 10
Zarządzenie Prezydenta st. kr. m. Krakowa z dnia 8 marca 1939 r. Og. Org. 40/39 w sprawie wydawania depozytu walorowego w razie zagubienia pokwitowania.

Zdarzają się niejednokrotnie wypadki zagubienia pokwitowania Gł. Kasy miejskiej z przyjęcia depozytu walorowego. Ponieważ tok postępowania przy wydawaniu zagubionych pokwitowań przez odnośne jednostki organizacyjne nie jest wyczerpująco unormowany, przeto w związku z tym zarządzam, co następuje:

W przypadku zagubienia pokwitowania Gł. Kasy miejskiej z przyjęcia depozytu walorowego, referent danej jednostki organizacyjnej, której sprawa dotyczy, spi-

suje ze stroną protokół, w którym powinno być zamieszczone między innymi stwierdzenie tożsamości strony, że strona zagubiła pokwitowanie i że prosi o wydanie depozytu walorowego. Jeżeli depozyt walorowy złożyła firma, to jej przedstawiciel powinien dołączyć do protokołu upoważnienie firmy do jej zastępowania i podjęcia depozytu walorowego. Niezależnie od oświadczenia złożonego do protokołu, strona obowiązana jest podpisać deklarację stanowiącą załącznik ad 1) nin. zarządzenia *).

Po dokonaniu tych czynności należy przedłożyć Prezydentowi miasta odpowiedni wniosek celem wyrażenia zgody na wydanie depozytu walorowego. Po uzyskaniu zgody Prezydenta miasta referent danej jednostki organizacyjnej wygotowuje zawiadomienie o zwolnieniu do Gł. Kasy miejskiej w przedmiocie wydania depozytu walorowego w/g załącznika ad 2) nin. zarządzenia*). Pierwszy egzemplarz tego zawiadomienia o zwolnieniu należy przesłać Gł. Kasie miejskiej w drodze urzędowej a drugi pozostawić w aktach.

Prezydent miasta:
w z. *Dr Stanisław Klimecki* wł. r.
Wiceprezydent m.

17.
OKÓLNIK nr 11.
Zarządzenie Prezydenta stoł. król. m. Krakowa z dnia 9 marca 1939 r. nr O. Org. 192/38 o likwidowaniu i wypłacie poborów emerytalnych, pensyj wdowich i sierocych oraz darów z łaski.

Na podstawie postanowień art. 46 ust. (1) i (2) ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. nr 35 poz. 294) zarządzam co następuje:

§ 1.

(1) Likwidacji poborów emerytalnych, pensyj wdowich i sierocych oraz darów z łaski, wypłacanych z budżetu administracyjnego, dokonuje Wydział dla spraw ogólnych Zarz. M. (Biuro Rachunkowe).

(2) Likwidacji i wypłaty wymienionych w ust. (1) świadczeń, płatnych z budżetów Zakładów i Przedsiębiorstw Miejskich, dokonują odnośne Zakłady i Przedsiębiorstwa Miejskie.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1939 r.

Prezydent miasta:
w z. *Dr Stanisław Klimecki* wł. r.
Wiceprezydent m.

---

*) Nie drukowano — dołączono do rozesłanego okólnika.

18.
OBWIESZCZENIE
zarządzenia Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa z dnia 10 marca 1939 roku Nr Zdr. wet. 21/39 o odszczurzeniu miasta.

Na podstawie paragr. 7 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76 poz. 476) zarządzam przeprowadzenie na terenie miasta Krakowa

akcji tępienia szczurów i myszy przez wyłożenie trucizny w dniu 20 kwietnia 1939 r.

Akcją muszą być objęte wszystkie realności bez względu na to, czy szczury się tam pojawiły, czy nie.

Do odszczurzania należy użyć trutki „Arviko S." skoncentr. — pod banderolą białą Nr rej. 93-P. wyrobu fabryki „Azot" S. A. w Jaworznie, którą należy nabyć wraz z pouczeniem o „sposobie użycia", za pokwitowaniem, w biurach Miejskich Urzędów Obwodowych.

Przy stosowaniu trutki należy zachować ostrożność z uwagi na to, że trutka jest niebezpieczną dla zdrowia i życia zarówno ludzi jak i zwierząt.

Nadto w związku z powyższą akcją należy:

1. przed wyłożeniem trutki oczyścić i uporządkować piwnice, podwórza, popielniki, strychy etc. dla pozbawienia szczurów żerowiska,
2. wyłożyć trutkę o zmierzchu 20 kwietnia 1939 r. w miejscach, gdzie szczury przebywają, a w szczególności koło śmietników, w komórkach, w piwnicach, w składach, na podwórzu, w ustępach, w ogrodzie, korytarzach itp.
3. trutkę rozłożoną pozostawić przez 3 dni, spożytą zastąpić świeżą,
4. zwierzęta domowe, drób etc. trzymać po wyłożeniu trutki przez trzy dni w zamknięciu,
5. padłe szczury wyrzucać do skrzynek na popiół.

Obowiązek przeprowadzenia akcji ciąży na właścicielach wzgl. administratorach realności, oraz prowadzących jakiekolwiek zakłady przemysłowe, sklepy spożywcze itp., którzy osiągnięte wyniki powinni podać pisemnie do wiadomości wydelegowanym funkcjonariuszom kontrolnym.

Ponieważ wyniki akcji zależą w dużej mierze od jej powszechności, akcja ta jest obowiązkową. Niestosujący się do niniejszego zarządzenia ulegną karze, przewidzianej w art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198), tj. aresztu do 3 miesięcy i grzywny do 3.000 zł, lub jednej z tych kar.

Kontrolę nad zastosowaniem się do niniejszego zarządzenia wykonywać będą Miejskie Urzędy Obwod.

Prezydent miasta:
wz. *Dr Klimecki Stanisław* wr.
Wiceprezydent stoł. król. m. Krakowa

19.

OKÓLNIK nr 12

Zarządzenie Prezydenta miasta z dnia 15-go marca 1939 r. Nr Og. Org. 26/39 w sprawie podniesienia stanu sanitarnego, porządkowego i budowlanego miasta.

Na podstawie art. 46 ust. (1) ustawy z dnia 23/III 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. nr 35 poz. 294) i w wykonaniu okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych nr 13 z dnia 29/III 1938 (Dz. Urz. M. S. W. nr 10 poz. 46) i nr 8 z dnia 3/II 1939 (Dz. Urz. M. S. W. nr 4 poz. 21) i zarządzenia Wojewody krak. z dnia 1/III 1939 r. L: K. B. B.-IV-1-8 zarządzam w porozumieniu ze Starostą Grodzkim krakowskim — co następuje:

§ 1.

W celu usprawnienia akcji zmierzającej do podniesienia stanu sanitarnego, porządkowego i budowlanego w mieście powołuje się:

1) Miejskiego Komisarza do nadzoru nad czystością i porządkiem w mieście,

2) Naczelną Komisję sanitarno-porządkową i budowlaną,

3) sześć Obwodowych Komisyj sanitarno-porządkowych i budowlanych.

§ 2.

(1) Miejski Komisarz do nadzoru nad czystością i porządkiem w mieście pełni swe funkcje z ramienia Wydziału Zdrowia Publicznego Z. m. i jest organem Zarządu Miejskiego skupiającym w swym ręku całość akcji zmierzającej do podniesienia stanu sanitarnego, porządkowego i budowlanego:

a) zabudowanych i niezabudowanych nieruchomości,

b) lokali przemysłowo-handlowych,

c) ulic, placów, targowisk i innych miejsc służących do użytku publicznego.

(2) Komisarz obowiązany jest w szczególności:

1) ustalać ogólne miesięczne programy akcji, na dwa tygodnie przed rozpoczęciem każdego miesiąca i przedkładać je Prezydentowi miasta do zatwierdzenia;

2) rozpatrywać i zatwierdzać przedłożone przez Kierowników Urzędów Obwodowych szczegółowe plany prac;

3) czuwać nad tokiem czynności Kierowników Urzędów Obwodowych i Komisyj Obwodowych w tym zakresie i wydawać odpowiednie zarządzenia Kierownikom M. Urzędów Obwodowych jako przewodniczącym Obwodowych Komisyj w sprawach usprawnienia tego toku;

4) opracowywać i przedkładać Prezydentowi miasta do zatwierdzenia sprawozdania z dokonanych czynności w terminie do 2-ch tygodni po upływie miesiąca;

5) informować bieżąco Prezydenta miasta o postępie prac;

6) przekazywać właściwym organom miejskim dopilnowanie wydanych przez siebie zarządzeń;

7) sporządzać doniesienia (przypomnienia urzędowe) dla właściwych działów administracji miej. o usterkach, do których usunięcia, są powołane te działy.

(3) Miejski Komisarz do nadzoru nad czystością i porządkiem wchodzi w skład Naczelnej Komisji sanitarno-porządkowej i budowlanej jako przewodniczący i w tym charakterze wydaje, na podstawie opinii rzeczonej Komisji, kierowane do kierowników M. Urzędów Obwodowych zarządzenia, w celu uchylenia stanów faktycznych, nieodpowiadających pod względem sanitarnym, porządkowym i budowlanym obowiązującym przepisom.

(4) M. Komisarz do nadzoru nad czystością i porządkiem w mieście działa w ścisłym porozumieniu ze Starostą Grodzkim Krakowskim i urzędnikiem sprawującym kierownictwo nadzoru budowlanego Zarządu miejskiego.

§ 3.

(1) W skład Naczelnej Komisji sanitarno-porządkowej i budowlanej wchodzi:

1) Miejski Komisarz do nadzoru nad czystością i porządkiem w mieście, jako przewodniczący,

2) Delegat Krak. Starosty Grodzkiego,

3) Kierownik M. Urzędu Obwodowego względnie jego zastępca,

4) Delegat Komendy Policji Państwowej,

5) Rzeczoznawca techniczny, nadto zależnie od potrzeby

6) Rzeczoznawca sanitarny,

7) Delegat Wydziału dla spraw admin., przem. i aprow. Z. M.,

9) Miejski lekarz okręgowy weterynaryjny.

(2) Poza tym Komisarz może dla przeprowadzenia badań w poszczególnych przypadkach powoływać fachowych urzędników innych działów administracji miej.

(3) Naczelna Komisja jest organem opiniodawczym Miejskiego Komisarza do nadzoru nad czystością i porządkiem w mieście, a jednocześnie czynnikiem inicjatywy i kontroli w tych sprawach. Do jej zakresu działania należy:

1) wyrażanie opinii o stanie sanitarnym, porządkowym i budowlanym w poszczególnych obwodach miejskich,

2) przeprowadzanie w tym celu (wyrywkowych) oględzin obiektów wymienionych w § 2 niniejszego zarządzenia.

§ 4.

(1) Obwodowe Komisje sanitarno-porządkowe i budowlane są organami opiniodawczyni Miejskich Urzędów Obwodowych i działają na terenie poszczególnych obwodów.

W skład tych Komisyj wchodzi:

1) Kierownik Urzędu względnie jego zastępca,

2) Delegat Policji Państw., jako organ asystenc.,

3) Rzeczoznawca techniczny Urzędu Obwodowego, nadto w razie potrzeby

4) Rzeczoznawca sanitarny Urzędu Obwodowego.

(2) Do zakresu działania Komisyj Obwodowych należy:

1) systematyczne badanie i wyrażanie opinii o stanie budowlanym, porządkowym i sanitarnym:

a) zabudowanych i niezabudowanych nieruchomości między innymi ogrodzeń, bram, podwórz i anten,

b) zakładów fabrycznych, hoteli, pracowni oraz lokali przemysłowych i handlowych ze szczególnym uwzględnieniem lokali przeznaczonych na wyrób i sprzedaż artykułów spożywczych,

(3) Wybór środka przymusowego należy od uznania Komisji, z tym zastrzeżeniem, że powinien być stosowany ten środek, który najlepiej i najspieszniej prowadzi do celu.

§ 5.

(1) Kierownik M. Urzędu Obwodowego skupia w swym ręku całość akcji nad podniesieniem stanu sanitarno-porządkowo-budowlanego w obwodzie i odpowiada za należyte i skuteczne prowadzenie tej akcji, która ma być ciągłą systematyczną i planową oraz sięgać aż do krańców osiedli.

(2) Kierownik M. Urzędu Obwodowego jest obowiązany przy tej akcji pozostawać w ścisłym kontakcie z Miej. Komisarzem do nadzoru nad czystością i porządkiem w mieście i stosować się ściśle do jego zarządzeń i wskazówek wydanych w zakresie sanitarnym, porządkowym i budowlanym oraz przedkładać mu szczegółowe plany prac w tym zakresie.

(3) Kierownik M. Urzędu Obwodowego wchodzi w skład Obwodowej Komisji sanitarno-porządkowej i budowlanej jako przewodniczący; do jego obowiązków w tym charakterze należy:

1) szczegółowe zapoznanie się z istniejącym materiałem urzędowym dotyczącym badanych obiektów (wydane zarządzenia budowlane, porządkowe, przemysłowe) przed każdorazowym odbyciem komisji na miejscu;

2) wydawanie na podstawie opinii Komisji Obwodowej, zarządzeń doraźnych; celem natychmiastowego usunięcia spostrzeżonych usterek;

3) wydawanie zarządzeń t. zw. pierwszych na wzorach przepisanych zarządzeniem Prezydenta m. z dnia 15 maja 1934 r. Nr Prez. post. 10/34) o ile możności w obecności wzgl. po przesłuchaniu właścicieli albo użytkowców badanych obiektów;

4) wszczynanie postępowania karno-administracyjnego w przypadkach stwierdzonych przekroczeń obowiązujących przepisów:

a) z zakresu prawa budowlanego (art. 338, 377, 379 i 380 rozporz. Prezydenta R. P. z dnia 16/II 1928 r. (Dz. U. R. P. nr 23 poz. 202) z późniejszymi zmianami,

b) z zakresu sanitarno-porządkowego (regulamin utrzymania czystości i porządku dla stoł. król. m. Krakowa z dnia 24/VIII 1884 L. 5874, — rozporz. Ministra Opieki Społecznej z dnia 26/IX 1935 r. (Dz. U. R. P. nr 76 poz. 476) o utrzymanie porządku i czystości w miejscach publicznych, — rozporz. Ministra Opieki Społecznej z dnia 18/II 1937 r. (Dz. U. R. P. nr 25 poz. 171) o dozorze nad wyrobem i obiegiem mąki i wyrobów mącznych — rozporz. Ministra Opieki Społecznej z dnia 15/V 1937 r. (Dz. U. R. P. nr 41 poz. 327) w sprawie przepisów sanitarnych dla publicznych miejsc spożycia i inne;

5) wszczynanie postępowania przymusowego zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 22/III 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. nr 36 poz. 342),

6) sporządzanie i przedkładanie M. Komisarzowi do nadzoru nad porządkiem i czystością w mieście w terminie do 48-miu godzin po odbyciu komisji sprawozdań obejmujących:

a) wykaz zbadanych obiektów, ich rodzaj (realność, fabryka, sklep itp.) z podaniem imienia i nazwiska oraz adresu właściciela wzgl. administratora,

b) krótką treść wydanych zarządzeń,

c) wykaz wymierzonych kar na miejscu,

d) wykaz doniesień przesłanych Starostwu Grodzkiemu do ukarania,

e) wykaz obiektów zlustrowanych, w których nie zauważono usterek;

7) udzielanie M. Urzędowi Obwodowemu odpisów wydanych zarządzeń w 1 egz.;

8) nakłanianie właścicieli wzgl. użytkowców realności do obsadzenia podwórzy zielenią i drzewami, a murów pnączami.

§ 6.

Tak Naczelna Komisja porządkowo-sanitarna jak i Obwodowe Komisje sporządzają ze swych czynności protokoły, w których podają stwierdzone w każdym wypadku badania i oględzin odnośnych obiektów — stany faktyczne wraz z opinią co do usunięcia istniejących braków i usterek.

Na podstawie tych protokołów M. Komisarz do nadzoru nad czystością i porządkiem oraz Kierownicy M. Urzędów Obwodowych względnie delegowani urzędnicy administracyjni wydają, o ile chodzi o Komisje Obwodowe z reguły na miejscu, — właściwe zarządzenia w zakresie sanitarno-porzędkowo-budowlanym.

§ 7.

(1) Kierownicy M. Urzędów Obwodowych jako przewodniczący Obwodowych Komisyj porządkowo-sanitarnych i budowlanych wydają zarządzenia w trybie urzędowania M. Urzędów Obwodowych i pod ich firmą; w wydawanych zarządzeniach powinni wyznaczać odpowiednie o ile możności z właścicielami względnie użytkowcami realności uzgodnione terminy do wykonania nakazanych robót — przy określeniu ich kolejności.

(2) Przed wszczęciem postepowanta karno-administracyjnego oraz wydaniem zarządzeń tudzież wdrożeniem środków przymusowych, Kierownik M. Urzędu Obwodowego powinien stwierdzić, czy poprzednio nie wydano odnośnie danego obiektu podobnych zarządzeń. W przypadku pozytywnym, jeśli zarządzenia są prawomocne, należy je przekazać do bezzwłocznej egzekucji, jeśli zaś wniesiono odwołanie, należy je bezzwłocznie przedłożyć Urzędowi Wojewódzkiemu do rozstrzygnięcia.

(3) Wykonanie zastępcze w decyzjach budowlanych należy stosować jedynie w przypadkach, gdy istniejący stan zagraża bezpieczeństwu publicznemu, natomiast w zarządzeniach porządkowych, o ile idzie o osiągnięcie wymaganego stanu, należy stosować z reguły wykonanie zastępcze przez Zakład Czyszczenia miasta, po uprzednim wydaniu 1-go zarządzenia.

(4) Ze względów kompetencyjnych w toku instancji należy odrębnie wydawać zarządzenia budowlane, a odrębnie zarządzenia sanitarno-porządkowe.

§ 8.

(1) Miejskie Urzędy Obwodowe mają prowadzić ewidencję wydanych przez Przewodniczących Komisyj

Obwodowych zarządzeń. Ewidencja ma obejmować następujące dane: numer i datę zarządzenia, ulicę, numer orientacyjny, imię i nazwisko właściciela dotyczącej realności, zwięzłą treść wydanego zarządzenia, tejmin jego wykonania i rubryki „wykonano" i „niewykonano".

(2) Ewidencja pow. musi być prowadzona bieżąco i dokładnie, tak, aby w każdej chwili na żądanie M. Komisarza można było na jej podstawie sporządzić właściwe sprawozdanie.

(3) Obowiązkiem M. Urzędów Obwodowych jest sprawdzanie na podstawie pow. ewidencyj, a to bezwzględnie w dniu następnym po upływie wyznaczonego terminu, czy wydane zarządzenia zostały należycie wykonane.

(4) W razie stwierdzenia wykonania zarządzenia w całości, organy M. Urzędów Obwodowych powinny zanotować to na odwrotnej stronie zarządzenia i złożyć według numeracji w zbiorze zarządzeń wykonanych.

(5) W razie stwierdzenia, że wydane zarządzenie nie zostało zupełnie wykonane lub wykonano je częściowo, ma Kierownik Urzędu wydać natychmiast zarządzenia zmierzające do wykonania nakazu ewent. jeśli mają być wykonane roboty konstrukcyjne należące do kompetencji Wydziału Budowlanego, przesłać odpisy dotyczących zarządzeń tumuż Wydziałowi z relacjami stwierdzającymi niewykonanie, do dalszego urzędowania.

6) Równocześnie z relacją o niewykonaniu zarządzeń mają Urzędy Obwodowe sporządzać doniesienia karno-administracyjne w przypadkach stwierdzonych przekroczeń obowiązujących przepisów i kierować je niezwłocznie do Starostwa Grodzkiego dla wdrożenia właściwych dochodzeń.

(7) Wynik zarządzenia t. zn. okoliczność, czy je wykonano lub niewykonano i czy ewent. przesłano doniesienie Starostwu Grodzkiemu należy zanotować w ewidencji.

§ 9.

Zarządzenie nin. wchodzi w życie z dniem 20 marca 1939 r. rownocześnie przestaje obowiązywać:

1) zarządzenie Prezydenta m. z dnia 30/IV 1937 Nr Gł. Org. 77/37 zawierające instrukcje dla M. Komisarza do nadzoru nad porządkiem i czystością w mieście,

2) zarządzenie z dnia 20/V 1938 r. Nr Bud. Praw. 18/38 w sprawie podniesienia stanu sanitarno-porządkowego i wyglądu miasta, i

3) zarządzenie z dnia 25/V 1938 r. Nr Gł. Org. 101/38.

Prezydent miasta:
wz. *Dr Klimecki Stanisław* wr.
Wiceprezydent miasta.

20.
OBWIESZCZENIE

Zarządzenie Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa z dnia 15 marca 1939 r. Nr Bud. Praw. 33/39/A. o zasadach przekładania kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych na właścicieli przyległych działek.

Na podstawie uchwały Rady Miejskiej w stoł. król. m. Krakowie z dnia 1 czerwca 1938 r., zatwierdzonej przez Urząd Wojewódzki Krakowski reskryptem z dnia 16 II. 1939 r. Nr S. 17-IV-S/22/38, i postanowienia Min. Spraw. Wewn. Nr S. B. 13-38 z dnia 15 listopada 1938 r. zarządzam co następuje:

§ 1.

Artykuły powołane w niniejszej uchwale bez bliższego określenia oznaczają artykuły rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 16 II. 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) w brzmieniu ustawy z dnia 14 VII. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 405), zaś paragrafy powołane oznaczają paragrafy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 czerwca 1937 r. o zwolnieniu od obowiązku ponoszenia kosztów urządzenia ulic i placów, oraz zmniejszeniu i odroczeniu uiszczenia wpłat z tego tytułu (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 351).

Urządzenia, których koszty mogą być przekładane.

§ 2.

(1) Koszty pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych w rozumieniu art. 174 ust. (4), będą przekładane na zasadach objętych niniejszą uchwałą na właścicieli działek, gdy te ulice i place nie posiadają: a) nawierzchni odpowiadającej wymaganiom art. 172 i chodników, b) ulicznego przewodu wodociągowego, c) kanału ulicznego, d) oświetlenia ulicznego.

(2) Gdy ulica lub plac komunikacyjny posiada jedno albo kilka z tych urządzeń, przekładane będą koszty budowy lub założenia brakujących urządzeń.

(3) W razie, gdy ulica lub plac będą zaopatrywane stopniowo w wyżej wymienione urządzenia, koszty tych urządzeń będą przekładane w miarę zaopatrzenia ulicy lub placu w poszczególne urządzenia.

(4) Właściciele działek, nie przylegających do urządzanych ulic i placów, oraz właściciele przedsiębiorstw lub urządzeń znajdujących się na tych działkach, otrzymujący wskutek urządzenia wspomnianych ulic i placów szczególne korzyści, mogą być pociągani do pokrycia w całości lub części kosztów urządzenia omawianych ulic lub placów — na mocy specjalnych uchwał Rady Miejskiej.

Obliczenie kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych.

§ 3.

(1) Do kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych, podlegających przełożeniu, zalicza się:

a) koszty nabycia bądź wartość gruntu potrzebnego dla urządzenia ulicy lub placu,

b) koszty budowy jezdni i chodników do szerokości 20 m, licząc od obustronnych linii regulacyjnych albo zabudowania ulicy; koszty robót ziemnych i podłoża budowy będą wliczone, o ile łączny koszt w kwocie swej nie przekroczy norm obliczonych na zasadach art. 174 ust. (3) pkt. a),

c) koszty ułożenia przewodu wodociagowego wraz z jego uzbrojeniem (zasuwy, hydranty, klapy itp.) w wysokości nieprzekraczającej kosztów ułożenia przewodu o średnicy 10 cm na głębokości 1.8 m w gruncie niepokrytym trwałą nawierzchnią ulicy,

d) koszty ułożenia przewodu kanalizacyjnego wraz z jego uzbrojeniem (włazy kontrolne, szyby odwietrzające, płuczki itp.) w wysokości nieprzekraczającej kosztów ułożenia przewodu kamionkowego o średnicy 30 cm do głębokości 5 m w gruncie nie pokrytym trwałą nawierzchnią ulicy,

e) koszty urządzenia oświetlenia ulicznego, obejmujące koszty robót podziemnych i naziemnych oraz słupów i latarń w wysokości nieprzekraczającej kosztów: przy oświetleniu elektrycznym założenia kabla podziemnego oświetlenia ulicznego na głębokości 1 m w gruncie niepokrytym trwałą nawierzchnią ulicy, ustawienia lamp o rozstawie nie mniejszym jak 30 mb zaś o mocy żarówek nie większej jak 500 wat przy oświetleniu gazowym; kosztów założenia gazociągu podziemnego wraz z jego uzbrojeniem (zbiorniki, skrzynki zbiornikowe itp.) o średnicy 80 mm na głębokości 1.8 m w gruncie niepokrytym trwałą nawierzchnią ulicy, wykonania dopływów i ustawienia słupów wraz z lampami o rozstawie nie mniejszym jak 30 mb. o sile światła nie większej jak 600 świec.

(2) Przy wykonywaniu robót sposobem gospodarczym, do rzeczywistych kosztów wlicza się na wydatki administracyjne i zużycie narzędzi: przy kosztach wykonawczych robót

do wysokości	500	zł	—	10%
„ „	1000	„	—	8%
„ „	5000	„	—	7%
„ „	15000	„	—	6%
ponad „	15000	„	—	5%

(3) Zarząd Miejski działający kolegialnie (Magistrat) ustali ceny jednostkowe dla poszczególnych elementów przewodów i nawierzchni na rok kalendarzowy, a w razie potrzeby na okresy krótsze.

(4) W przypadku, gdy ulica lub plac zostaną zaopatrzone na razie w nawierzchnię prowizoryczną, nie mającą charakteru podłoża nawierzchni trwałej, a dopiero po tym w nawierzchnię trwałą, mogą być przełożone albo koszty tej prowizorycznej nawierzchni, albo koszty nawierzchni urządzonej następnie jako trwałej.

(5) O ile nawierzchnia prowizoryczna jest podłożem przyszłej nawierzchni trwałej, mogą być przełożone koszty budowy zarówno wspomnianego podłoża, jak i nawierzchni trwałej z zachowaniem warunku, że ogólne koszty budowy podłoża i nawierzchni nie mogą przekraczać norm, obliczonych na zasadach art. 174 ust. (3) pkt. a).

§ 4.

Za podstawę do obliczenia przekładanych kosztów przyjmuje się:

a) koszty nabycia gruntu, rzeczywiście poniesione przez Gminę, gdy grunt został nabyty przez nią w okresie trzyletnim, poprzedzającym rok, w którym ulica została urządzona, a gdy nie zachodzą powyższe warunki — wartość gruntu, określoną przez Komisję powołaną przez Zarząd Miejski. W skład Komisji wchodzić będą: 1 członek Zarządu Miejskiego, 2 radnych powołanych przez Radę Miejską, 1 urzędnik z łona Zarządu Miejskiego, oraz jeden przedstawiciel delegowany przez właściwą instytucję reprezentującą interesy własności nieruchomej, względnie przez stowarzyszenie właścicieli nieruchomości, powołane przez Zarząd Miejski,

b) koszty budowy jezdni i chodników, założenia przewodu wodociągowego i kanalizacyjnego oraz oświetlenia ulicznego, według zasad zawartych w § 3 nin. uchwały.

Zasady przekładania kosztów urządzenia ulic i placów w zależności od ich charakteru.

§ 5.

(1) Koszty pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych przekłada się na właścicieli działek i przyległych do tych ulic i placów, w całości lub części, w zależności od charakteru urządzanych ulic i placów i intensywności dopuszczalnego zabudowania działek.

(2) Wysokość wpłat, przypadających do uiszczenia przez właścicieli działek lub nieruchomości przyległych do ulicy i placów komunikacyjnych, z tytułu urządzenia nawierzchni tych ulic i placów, łącznie z wartością gruntów, nie może przekroczyć w stosunku do kosztów urządzenia ulicy o szerokości 20 m, licząc 10 m na jezdnię i 10 m na oba chodniki części kosztów takiego urządzenia, wyrażonej procentowo liczbą, określającą przeciętną intensywność zabudowania, pomnożoną przez 2 (§ 4 ust. (1) rozp. Min.).

(3) Intensywność zabudowania określa się iloczynem liczby, oznaczającej w metrach kwadratowych powierzchnię, która może być zabudowana w myśl zatwierdzonego albo prawomocnego planu zabudowania (art. 10 pkt. 2) i art. 11 pkt. d) i liczby kondygnacji podzielonym przez liczbę, oznaczającą w metrach kwadratowych całą powierzchnię działek do głębokości 70 m od linii regulacyjnej ulicy. Kondygnację suterenową i poddaszną przy obliczeniu intensywności zabudowania traktuje się jako połowę kondygnacji (§ 2 ust. (1) rozp. Min.).

(4) Przeciętną intensywność zabudowania oblicza się osobno dla terenów, przyległych do każdej ulicy lub placu komunikacyjnego, gdy przedkłada się koszty urządzenia ulicy lub placu na całej ich długości, albo osobno dla terenów przyległych do każdego ich odcinka, gdy przedkłada się koszty urządzenia ulicy lub placu nie na całej ich długości, lecz na długości pewnego odcinka (§ 2 ust. (2) rozp. Min.).

(5) W razie, gdy osiedle bądź dzielnica prawomocnego planu zabudowania nie posiada a front znajdujących się przy ulicy lub piacu działek zabudowanych wynosi conajmniej 1/5 obu przeciwległych frontów ulicy lub placu, bądź pewnego ich odcinka, za intensywność zabudowania przy danej ulicy lub placu, albo przy danym odcinku ulicy lub placu, uważa się przeciętną intensywność zabudowania działek zabudowanych, przy czym bierze się pod uwagę tylko działki zabudowane budynkami mieszkalnymi i przemysłowymi o charakterze stałym, nie bierze się natomiast pod uwagę działek, na których intensywność zabudowania wynosi mniej niż 0.10.

(6) O ile dla danego terenu istnieje plan zabudowania, uchwalony przez organ stanowiący Gminy, lecz jeszcze nieprawomocny, wtedy intensywność zabudowania oblicza się na podstawie tego planu.

(7) Gdy front działek, nieobjętych prawomocnym planem zabudowania, zabudowanych albo mających być zabudowanymi, wynosi mniej niż 1/5 długości obu fron-

tów ulicy lub dwu przeciwległych frontów placu, intensywność zabudowania określa się stosownie do przewidywanej gęstości przyszłego zabudowania. W tych przypadkach jednak obowiązek uiszczenia przełożonych kosztów urządzenia ulicy powstaje dopiero z chwilą, gdy faktycznie zostanie uskutecznione zabudowanie określonej wyżej ilości działek a ponadto w razie, gdy intensywność zabudowania okazała się mniejsza od intensywności przewidzianej przy przekładaniu kosztów urządzenia ulicy, ogólna wysokość przekładanych kosztów zostanie zredukowana stosownie do rzeczywistej intensywności.

(8) W razie, gdyby po przełożeniu kosztów urządzenia ulicy lub placu komunikacyjnego — został sporządzony i zatwierdzony lub uprawomocnił się w okresie 6 lat od uiszczenia przełożonych kosztów plan zabudowania, przewidujący intensywność zabudowania mniejszą od intensywności, którą przyjęto za podstawę przy przekładaniu omawianych kosztów, wówczas podlega zwrotowi właścicielom działek, na ich żądanie, nadwyżka uiszczonych kosztów w stosunku do kosztów, jakie mogłyby być przełożone, po zatwierdzeniu albo uprawomocnieniu się wspomnianego planu zabudowania, jednak bez uwzględnienia oprocentowania tej nadwyżki.

§ 6.

(1) Koszty pierwszego urządzenia nawierzchni ulic i placów razem z wartością gruntu przekłada się w wysokości ustalonej w myśl zasad podanych wyżej w § 5 ust. (2) i (3) z następującymi ograniczeniami:

a) w razie, gdy łączna szerokość jezdni i chodników jest większa od 20 m przekłada się koszty urządzenia ulicy 20-metsowej szerokości, licząc 10 m na jezdnię i 10 m na oba chodniki,

b) przekładane koszty nie mogą przekraczać w stosunku do kosztów urządzenia ulicy szerokości 20 m następujących odsetek tych kosztów:

Klasa	Wskaźnik przeciętnej intensywności zabudowania	Przekładany odsetek kosztu urządzenia uli- 20-metrowej
I.	do 0.10	nie przekłada się
II.	od 0.10 do 0 50	od 20% do 100% interpolując liniowo (czyli dla intensywności 0.10—20% dla 0.11 — 22% itd.)
III.	powyżej 0.50	100%

(2) W razie, gdy prawomocny plan zabudowania dopuszcza przy ulicy lub placu o zabudowaniu zwartym urządzenie pomieszczeń na zakłady handlowe, rzemieślnicze i drobne zakłady przemysłowe (art. 11 pkt. d), procentowe określenie tej części kosztów urzędzenia nawierzchni ulicy 20-metrowej szerokości, której nie mogą przekraczać przekładane koszty, podwyższa się o 10% (§ 4 ust. (2) rozp. Min.).

(3) Ograniczenia wysokości przekładanych kosztów, urządzenia ulic i placów komunikacyjnych nie mają zastasowania:

a) gdy na działkach lub nieruchomościsch, przyległych do ulicy lub placu, dopuszcza się wznoszenie zakładów przemysłowych w myśl art. 10 pkt. 1) lit. f) i g),

b) gdy działki przyległe do ulicy lub placu, przeznaczone są do zabudowania luźnego budynkami zawierającymi chociażby po jednym mieszkaniu o 5 izbach lub większym (§ 4 ust. (3) rozp. Min.).

(4) Koszty ułożenia przewodów wodociągowych i kanalizacyjnych, oraz urządzenia oświetlenia ulicznego obliczone w myśl zasad podanych wyżej w ust. (1) przekłada się niezależnie od charakteru ulicy i intensywności zabudowania.

(5) W razie, gdy ulica lub plac nie posiada prawomocnego planu zabudowania, szerokość ich liczy się według łącznej szerokości urządzonej nawierzchni jezdni i chodników według zasad ustalonych w niniejszej uchwale.

§ 7.

W razie, gdy po jednej stronie ulicy lub placu komunikacyjnego znajdują się grunty, które w myśl prawomocnego placu zabudowania nie mogą być zabudowane, albo których intensywność zabudowania wyraża się liczbą mniejszą niż 0.10, wówczas podlegające przełożeniu koszty urządzenia ulicy lub placu komunikacyjnego oblicza się tylko dla drugiej strony ulicy lub placu, przyjmując za sumę przekładaną — koszt urządzenia połowy szerokości jezdni, oraz połowy łącznej szerokości chodników.

Przekładanie kosztów urządzania ulic i placów na poszczególnych właścicieli działek.

§ 8.

(1) Przy przekładaniu kosztów urządzenia ulic i placów komunikacyjnych, osobno przekłada się na właścicieli przyległych działek koszty urządzenia każdej ulicy a osobno każdego placu, przy czym jeśli plac ma kształt czworoboku, traktuje się łącznie dwie przeciwległe strony placu.

(2) Gdy plac komunikacyjny ma kształt odmienny od czworoboku, osobno przekłada się koszty urządzenia każdego jego odcinka, znajdującego się pomiędzy najbliższymi ulicami.

(3) W razie, gdy ulica lub plac nie posiadają na całej swej długości jednolitego profilu poprzecznego, wówczas przy przekładaniu kosztów urządzenia, zostaną podzielone na odcinki, z których każdy powinien w zasadzie posiadać jednolity profil poprzeczny i być urządzony w sposób jednolity.

(4) Poza tym osobno będą traktowane przy przekładaniu kosztów urządzenia ullcy albo placu, ich odcinki:

a) o zabudowaniu zwartym mieszkaniowym, chociażby z jednej strony ulicy lub placu,

b) o zabudowaniu luźnym obydwu stron ulicy lub placu,

c) o zabudowaniu zwartym, przy którym prawomocny plan zabudowania dopuszcza urządzenia pomieszczeń przeznaczonych na zakłady handlowe, rzemieślnicze i drobne przemysłowe,

d) o zabudowaniu zwartym i luźnym, przy których prawomocny plan zabudowania dopuszcza wznoszenie zakładów przemysłowych.

e) o charakterze zabudowania, o którym mowa w § 6 ust. (3) pkt. b) niniejszej uchwały.

(5) Gdy tereny, przyległe do ulicy lub placu nie są objęte prawomocuym planem zabudowania, osobno

będzie traktowany odcinek ulicy lub placu, przy którym powyżej 50% frontu działek jest zabudowane chociażby z jednej strony w sposób zwarty, a osobno odcinek bądź odcinki, przy których przeważa zabudowanie luźne.

(6) Koszty urządzenia ulic i placów komunikacyjnych przy ich zbiegu (skrzyżowanie) dolicza się do kosztów urządzenia ulicy tylko w części będącej w stosunku odwrotnie proporcjonalnym do ilości zbiegających się ulic.

(7) W razie, gdy urządza się tylko część ulicy lub placu, bądź część ich odcinka określonego wyżej, mogą być przełożone na właścicieli przyległych działek koszty urządzenia takiej części.

(8) Przy podziale ulic i placów na odcinki w myśl zasad wyżej podanych, granice tych odcinków, o ile nie przechodzą na skrzyżowaniach ulic, stanowią linie, prowadzone prostopadle do osi ulicy od miejsc, w którym stykają się z ulicą granice sąsiednich nieruchomości, a gdy linie te prowadzone od granic nieruchomości po obu stronach ulicy lub placu nie stanowią jednej linii prostej — również i linie osi ulicy.

§ 9.

(1) Podział przekładanych na właścicieli przyległych działek kosztów urządzenia ulicy lub placu komunikacyjnego lub ich odcinka, w razie gdy tereny przyległe do ulicy lub placu objęte są prawomocnym planem zabudowania, będzie uskuteczniany w sposób następujący:

a) jedna piąta kosztów — w stosunku do długości frontów poszczególnych działek,

b) jedna piąta kosztów — w stosunku do powierzchni poszczególnych działek,

c) trzy piąte kosztów — w stosunku do iloczynu liczb oznaczających w metrach kwadratowych powierzchnię na poszczególnych działkach, którą można zabudować i liczb oznaczających dopuszczalną ilość kondygnacji.

(2) W razie, gdy ulica lub plac prawomocnego planu zabudowania nie posiada, podział omawianych kosztów będzie uskuteczniony:

a) przy przeważającym zabudowaniu zwartym — trzy piąte tych kosztów w stosunku do długości frontu poszczególnych działek i dwie piąte w stosunku do powierzchni działek,

b) przy przeważającym zabudowaniu luźnym — dwie piąte tych kosztów w stosunku do długości frontów poszczególnych działek i trzy piąte — w stosunku do powierzchni działek.

(3) Przy obliczaniu powierzchni działek nie bierze się pod uwagę części działek, znajdujących się w odległości większej niż 70 m od linii regulacyjnej albo linii ulicy.

(4) Dla działek bezpośrednio przylegających do dwu lub kilku ulic, przy podziale kosztów urządzenia ulicy lub placu w sposób wyżej podany, dzieli się: przy zabudowaniu zwartym — powierzchnię a gdy istnieje plan zabudowania, również i intensywność zabudowania, przez liczbę, określającą ilość ulic przy których znajduje się działka, a przy zabudowaniu luźnym, również i długość frontu.

(5) W razie, gdy grunt pod ulicę lub plac komunikacyjny został oddany przez właściciela działki Gminie na własność bez uiszczenia ceny kupna, kwota przypadająca na właściciela do uiszczenia z tytułu pokrycia kosztów urządzenia tej ulicy lub placu, zmniejsza się o wartość odstąpionego gruntu.

Zwolnienie od udziału w pokryciu kosztów urządzenia ulic i placów komunikacyjnych i odroczenie uiszczenia należności z tytułu takiego udziału.

§ 10.

(1) Od ponoszenia kosztów urządzenia ulic i placów komunikacyjnych, przekładnnych na podstawie art. 174 zwolnieni są:

a) właściciele działek lub nieruchomości, na których w myśl prawomocnego planu zabudowania wznoszenie budynków jest zabronione (art. 46 ust. (1) pkt. a) i b)) lub ograniczone (art. 46 ust. (3)) w ten sposób, iż intensywność ich zabudowania ma być mniejsza od 0.10.

b) właściciele działek lub nieruchomości, na których na podstawie ustawy z dnia 28 stycznia 1932 r. o stosunkach prawnych w obszarach warownych i rejonach umocnionych (Dz. U. R. P. Nr 19 poz 124) lub na podstawie rozporządzenia Prezydenta R P. z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 69 poz. 437) wznoszenie budynków jest zabronione lub ograniczone w stopniu określonym wyżej w punkcie a) (§ 3 rozp. Min.).

(2) Właścicielom działek, niezdatnych do zabudowania z powodów, okreslonych w art. 175, uiszczenie przełożonych kosztów urządzenia ulic i placów komunikacyjnych odracza się bez doliczenia procentów zwłoki do czasu usunięcia wad, czyniących działki niezdatnymi do zabudowania. bądź do czasu wzniesienia na nich budynków na podstawie pozwolenia władzy, udzielonego w myśl art. 175 ust (2) (§ 5 rozp. Min.).

(3) W razie, gdy część działkl określonej wyżej w ust. (1) w punkcie b), przeznaczona jest na ulicę lub plac, których koszty urządzenia przekłada się i gdy pozostała część działki nadaje się do racjonalnego i celowego zabudowania zgodnie z przeznaczeniem, właściciel działki ponosi koszty nabycia gruntu pod ulicę lub plac przez Gminę w wysokości nieprzekraczającej wartości tej części działki, która przeznaczona jest pod ulicę.

(4) Przedstawicielstwa dyplomatyczne i konsularne państw obcych nie ponoszą kosztów urządzenia ulic i placów komunikacyjnych, gdy w państwach, które reprezentują, przedstawicielstwa dyplomatyczne i konsularne polskie są zwolnione od ponoszenia takich kosztów.

(5) W przypadkach zasługujących na uwzględnienie może Rada Miejska rozszerzyć na innych właścicieli działek (n. p. przeznaczonych planem zabudowania pod świątynie, szkoły, szpitale, boiska itd.). nieobjętych postanowieniami niniejszego paragrafu, ulgi w pokrywaniu kosztów urządzenia ulic i placów.

§ 11.

(1) W razie, gdy na działkach znajdują się budynki, podlegające przepisom ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 39 poz. 297), uiszczenie opłat z tytułu urządzenia ulicy lub placu komunikacyjnego, przypadających od właścicieli tych działek, odracza się na ich prośbę w całości lub części, bez doliczenia procentów zwłoki, na zasadach niżej wyłuszczonych. (§ 6 ust. (1) rozp. Min.).

(2) Uiszczenie opłat, wspomnianych w ust. (1) odracza się w całości, gdy:

a) budynki, podlegające przepisom ustawy o ochronie lokatorów zajmują więcej niż połowę powierzchni, przeznaczonej do zabudowania w zatwierdzonym albo prawomocnym planie zabudowania, a w braku planu zabudowania — więcej niż 1/4 powierzchni działki przy zabudowaniu zwartym i 1/6 tejże powierzchni przy zabudowaniu luźnym i gdy ponadto

b) więcej niż połowa, licząc według kubatury, pomieszczeń w budynkach podlega przepisom ustawy o ochronie lokatorów (§ 6 ust. (2) rozp. Min.).

(3) Odroczenie powyższe jest ważne do czasu zwolnienia spod działania przepisów ustawy o ochronie lokatorów conajmniej połowy pomieszczeń, licząc według kubatury; w razie, gdy to nastąpi, właściciele odnośnych działek obowiązani są uiścić połowę przypadających na nich kosztów urządzenia ulic lub placu komunikacyjoego. Drugą połowę tych kosztów wspomniani właściciele obowiązani są uiścić po całkowitym zwolnieniu wszystkich pomieszczeń w budynkach spod działania ustawy o ochronie lokatorów (§ 6 ust. (3) rozp. Min.).

(4) Właściciele działek, na których znajdują się budynki, podlegające przepisom ustawy o ochronie lokatorów, gdy nie zachodzą warunki określone w ust. (2), obowiązani są uiścić połowę kosztów urządzenia ulicy lub placu komunikacyjnego. Uiszczenie drugiej połowy tej kwoty odracza się na ich prośbę na warunkach, podanych w ustępie (3), do czasu zwolnienia spod działania cytowanej ustawy wszystkich pomieszczeń w budynkach (§ 6 ust. (4) rozp. Min.).

(5) W razie sprzedaży działek, określonych wyżej w ustępie (1) i (2), przełożone koszty urządzenia ulicy lub placu komunikacyjnego, których spłata została odroczona, powinny być uiszczone przed przeniesieniem prawa własności na nowonabywców (§ 6 ust. (5) rozp. Min.).

§ 12.

(1) W razie zawieszenia rozpatrzenia prośby o pozwolenie na budowę na podstawie art. 39 lub rozpatrzenia planu parcelacji na podstawie art. 58 prawa bud., odracza się na żądanie interesowanych, bez pobierania procentów zwłoki, uiszczenie Gminie przełożonych kosztów urządzenia ulic i placów komunikacyjnych na okres o 1 rok dłuższy od okresu, na który zostało zawieszone rozpatrzenie prośby o pozwolenie na budowę lub planu parcelacji.

(2) W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, a w szczególności, gdy działka jest niezabudowana lub zabudowana wyłącznie budynkiem mieszkalnym, przeznaczonym do własnego użytku właściciela, o powierzchni zabudowanej pomnożonej przez liczbę kondygnacyj nieprzekraczającej 60 m^2 — Zarząd Miejski działający kolegialnie (Magistrat) może odroczyć lub rozłożyć na raty uiszczenie przełożonych kosztów urządzenia ulicy lub placu na czas określony albo do czasu sprzedaży lub zabudowania działki budynkami lub budynkiem większym, — przy czym odroczenie na okres dłuższy od 6 lat wymaga uchwały Rady Miejskiej.

Udział Gminy w kosztach urządzenia ulic i placów komunikacyjnych.

(1) W razie, gdy koszty urządzenia ulic i placów komunikacyjnych będą wyższe od kwot, które w myśl zasad wyżej przytoczonych, podlegają przełożeniu na właścicieli działek, przyległych do nowourządzonych ulic i placów komunikacyjnych, — nadwyżkę pokryje Gmina, o ile część nadwyżki nie zostanie przełożona specjalną uchwałą na właścicieli działek przylegających do urządzonych ulic i placów albo na właścicieli przedsiębiorstw lub urządzeń znajdujących się na takich działkach.

(2) Przez Gminę również zostaną pokryte te części kosztów urządzenia ulic i placów komunikacyjnych, które według rozkładu przypadną na działki będące własnością Gminy lub na właścicieli działek zwolnionych — w całości lub części od udziału w pokryciu tych kosztów.

Stosowanie uchwały do poszczególnych ulic, placów komunikacyjnych i ich odcinków.

§ 14.

Przepisy niniejszej uchwały o przekładaniu kosztów urządzenia ulic i placów komunikacyjnych Zarząd Miejski będzie stosował tylko w odniesieniu do właścicieli działek położonych przy ulicach i placach komunikacyjnych, bądź ich odcinkach, których urządzenie zostało uchwalone przez Radę Miejską a zatwierdzone przez Urząd Wojewódzki.

Zaliczka na pokrycie kosztów urządzenia ulic i placów komunikacyjnych.

§ 15.

(1) Zarząd Miejski po zatwierdzeniu uchwały organu stanowiącego Gminy o przełożeniu kosztów zamierzonego urządzenia ulicy lub placu, przed przystąpieniem do urządzenia ulicy lub placu, może żądać od właścicieli działek, na których koszty te mają być przełożone, wniesienia do Kasy Miejskiej zaliczek.

(2) Wysokość kwoty, która może być żądana w formie zaliczek od ogółu właścicieli działek, nie może przekraczać wartości gruntu, potrzebnego do urządzenia ulicy lub placu, albo tej jego części, której koszty mogą być przełożone na właścicieli działek. Wartość tego gruntu określa Komisja, wspomniana w § 4. niniejszej uchwały. Powyższa kwota dzieli się pomiędzy właścicieli działek w ten sposób, w jaki mają być przekładane koszty urządzenia ulicy lub placu.

(3) Odstąpienie na rzecz Gminy przez poszczególnych właścicieli, w stanie wolnym od obciążeń hipotecznych i długów, gruntów o obszarze, znajdującym się w takim stosunku do całego obszaru gruntu, potrzebnego dla urządzenia ulicy, placu lub ich odcinka, w jakim znajduje się wysokość kwoty przypadającej przy przełożeniu kosztów urządzenia ulicy, placu lub ich odcinka na danego właściciela, do całej kwoty, która przypadałaby do przełożenia na właścicieli wszystkich działek, zwalnia odnośnych właścicieli od obowiązku wpłacenia zaliczki.

(4) W razie nieprzystąpienia przez Gminę do urządzenia ulicy lub placu w ciągu roku albo nieukończenia urządzenia ich w ciągu trzech lat od pobrania zaliczki — na żądanie interesowanych, pobrane przez Gminę zaliczki będą im zwrócone.

Ściąganie należności z tytułu udziału w kosztach urządzenia ulic i placów komunikacyjnych.

§ 16.

(1) Przypadające Gminie od poszczególnych właścicieli działek koszty pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych, o ile ich uiszczenie nie jest odroczone, będą ściągane po zaopatrzeniu ulicy w poszczególne urządzenia, przy czym koszty nabycia gruntu albo jego wartość będą ściągane, dopiero po urządzeniu nawierzchni jezdni i chodników.

(2) Kwoty, pobrane przez Zarząd Miejski w formie zaliczki na urządzenie ulicy, potrąca się z najbliższych należności przypadających Gminie od właścicieli odnośnych działek.

§ 17.

(1) Należności Gminy z tytułu pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych obciążają odnośne nieruchomości z pierwszeństwem przysługującym państwowym podatkom od nieruchomości..

(2) W razie odroczenia uiszczenia należności poszczególnym właścicielom działek, nie wyłączając przypadków, w których w myśl uchwały Zarząd Miejski obowiązany jest odroczyć uiszczenie należności, — należności te zostaną zabezpieczone przez wniesienie odpowiednich wpisów do ksiąg hipotecznych.

§ 18.

(1) Właściciele działek, pociągnięci do udziału w pokryciu kosztów urządzenia ulic i placów komunikacujnych, obowiązani są uiścić przypadające na nich kwoty w ciągu 30 dni od daty doręczenia nakazów płatniczych.

(2) Należna kwota może być przez Zarząd Miejski rozłożona na raty, przy czym takie rozłożenie może być uzależnione od przedstawienia należytego zabezpieczenia hipotecznego spłaty należności. Rozłożenie na raty na okres dłuższy od 6 lat wymaga uchwały Rady Miejskiej.

(3) Od nakazów płatniczych przysługuje interesowanym prawo wniesienia odwołania na ogólnych zasadach stosowanych przy wymiarze danin komunalnych.

§ 19.

(1) Nieuiszczone w terminie kwoty, odsetki i koszty egzekucyjne ściągnięte zostaną według rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr 36 poz. 341) ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110 poz. 976).

(2) Każda kwota, wpłacona na koszty urządzenia ulicy lub placu po terminie płatności, bądź dobrowolnie, bądź w drodze przymusowej, zarachowana zostanie w pierwszej linii na koszty egzekucji, następnie na odsetki a dopiero pozostała reszta na kapitał.

Przekładanie kosztów nabycia gruntów pod istniejącymi ulicami.

§ 20.

Na zasadach przyjętych w niniejszej uchwale, będą przekładane na właścicieli działek przyległy do ulic lub placów komunikacyjnych, urządzonych przed powzięciem niniejszej uchwały, koszty nabycia przez Gminę po 1 sierpnia 1936 r. gruntów pod tymi ulicami lub placami.

Prezydent miasta
w z. *Dr Stanisław Klimecki* wr.
Wiceprezydent m.

21.

Sprawozdania z posiedzeń Rady Miejskiej.

Sprawozdanie z zebrania wyborczego radnych st. król. m. Krakowa, odbytego w dniach 15 i 23 marca 1939 r.

Obecni:
Przewodniczący Dr Klimecki Stanisław, Wiceprez. m. Radnych Miejskich obecnych 71.

Przed przystąpieniem do zebrania wyborczego Wiceprezydent m. Dr Klimecki wygłasza następujące przemówienie:

„Zanim przystąpimy do przedmiotu dzisiejszego posiedzenia pragnę z tego miejsca dać wyraz żalowi z powodu zgonu dwóch radnych. Dnia 9 stycznia b. r., jeszcze przed ukonstytuowaniem się Rady Miejskiej, odszedł w wieczność ś. p. Dr Adam Pozowski, adwokat, kapitan rezerwy W. P., jeden z przywódców Koła Radnych Narodowych. Niedługo później, dnia 4 marca b. r. zmarł ś. p. Dr Wacław Seidl, lekarz Legionów Polskich, zasłużony działacz patriotyczny na Śląsku Cieszyńskim, senior tej Rady, wybitny członek Klubu Radnych. Wzywam Radę do uczczenia pamięci tych zmarłych“.

Z kolei Wiceprez. Dr Klimecki zawiadamia Radę, że w miejsce ś. p. Dra Seidla wchodzi w skład Rady p. Karol Żyła, w miejsce zaś radnych, których wybrano ławnikami, wchodzą pp. Kopczyński Teodor, Stempel Feiwel i Wroński Marian, poczym wręcza wymienionym legitymacje radzieckie.

Otwierając zebranie wyborcze radnych, stwierdza Wiceprez. m. Dr Klimecki, że zebranie to zostało zwołane skutkiem zarządzenia Wojewody Krakowskiego z dnia 27 lutego 1939 r. nr S. A. III-2b-8/39, poczym przystępuje do wyboru przewodniczącego zebrania. Zgłoszono dwie kandydatury: radnego Bociana i radnego Jakubowskiego. W głosowaniu radny Bocian uzyskał 36 głosów, radny zaś Jakubowski 35 głosów. Wobec tego wyniku głosowania Wiceprezydent m. Dr Klimecki stwierdza, że wybór przewodniczącego nie doszedł do

skutku, żaden bowiem z kandydatów nie uzyskał połowy plus jeden, głosów obecnych radnych, wobec czego zamyka zebranie.

Ciąg dalszy zebrania wyborczego w dniu 23 marca 1939 r.

Ponieważ na skutek wniesionych protestów, władze nadzorcze uznały, że radny Bocian uzyskał potrzebną do wyboru przewodniczącego ilość głosów w rozumieniu regulaminu wyborczego, dalszy ciąg zebrania wyborczego z dnia 15 marca 1939 r. został wyznaczony na dzień 23 marca 1939 r. Otwierając dalszy ciąg zebrania Wiceprez. m. Dr Klimecki poinformował radnych o stanowisku władz nadzorczych i oddał przewodnictwo radnemu Bocianowi.

Radny Bocian, objąwszy przewodnictwo, wygłasza następujące przemówienie:

„Wobec ostatnich wydarzeń w życiu międzynarodowym, rozgrywających się w naszym bezpośrednim sąsiedztwie, uważamy za wspólny nasz obowiązek stwierdzić, że ludność prastarego miasta Krakowa łączy się z całą ludnością Rzeczypospolitej w zapewnieniu, iż niema piędzi ziemi polskiej, która mogłaby być komukolwiek oddana na jakiejkolwiek drodze.

„W pełnym zaufaniu do sił zbrojnych Rzeczypospolitej, z wiarą w siły moralne najszerszych warstw Narodu — stwierdzamy, że każdy atak na polskie granice spotka się z bezzwłocznym odporem wszystkich sił społeczeństwa, z walką na śmierć i życie".

Radni stojąc przyjęli przemówienie radnego Bociana długotrwałymi oklaskami.

Przewodniczący Bocian po odczytaniu przepisów regulaminu wyborczego wzywa do zgłaszania kandydatur na prezydenta m. Zgłoszono tylko jedną kandydaturę Zygmunta Żuławskiego. W głosowaniu kandydat ten otrzymał 32 głosy, wobec czego Przewodniczący stwierdza, że wyboru prezydenta miasta nie dokonano.

Z kolei Przewodniczący przystępuje do wyboru wiceprezydenta. Nie zgłoszono żadnej kandydatury, Przewodniczący stwierdza niedokonanie wyboru wiceprezydenta i zamyka zebranie.

22.

Sprawozdania z posiedzeń Komisyj Rady Miejskiej i Zarządu Miejskiego.

W dniu 3 marca 1939 r. odbyło się w Sali Portretuwej na Ratuszu pod przewodnictwem Wiceprezyd. m. dra Klimeckiego konstytuujące posiedzenie Magistratu przy udziale wszystkich PP. Ławników. Po stwierdzeniu ukonstytuowania się Magistratu i wręczeniu PP. Ławnikom legitymacyj ławniczych Magistrat uchwalił dwa wnioski, dotyczące nabycia gruntu pod regulację ul. Król. Jadwigi.

W dniu 10 marca 1939 r. odbyło się w Sali Portrretowej na Ratuszu pod przewodnictwem Wiceprez. m. dra Klimeckiego posiedzenie Magistratu przy udziale wszystkich PP. Ławników. Przed porządkiem obrad dokonano wyboru Komisji Zarz. M. dla rozpatrzenia wyników przetargu na dostawy ekonomackie, po czym wyniki konkursu na urbanistyczne ukształtowanie otoczenia Wawelu i Skałki zreferował Dyrektor Budownictwa M. inż. Boratyński. Poza tym Magistrat uchwalił szereg wniosków gruntowych i dotyczących wykonania budżetu oraz przeprowadzenie dorocznej deratyzacji miasta.

23.

RUCH SŁUŻBOWY w miesiącu lutym 1939 r.

Przeniesieni w stan spoczynku.

1) Nakielny Michał, sierżant szofer M. Straży poż., z dniem 28/II 1939 r.

2) Brzeźniak Wojciech, niższy prac. Miej. Domu, Nocleg. z dniem 28/II 1939 r.

3) Pomietlak Marian, niższy prac. Kom. Targow., z dniem 28/II 1939 r.

Rezygnacje.

Lewandowska Janina, urz. kontr. Elektrowni, z dniem 11/II 1939 r.

Zwolnieni.

1) Dr Nowak Jan, kontr. urzędnik referendarski, z dniem 31/XII 1938 roku.

2) Röhrenschef Maria, kontr. trychinoskop., z dn. 31/I 1939 roku.

Nominacje i awanse.

Tomasik Władysław, prow. asystent administr. mianowany asystentem admin. z dniem 1/II 1939 r.

Przyjęcia.

1) Inż. Zalejski Tadeusz, kontr. urzędnik techn., W. Bud., z dniem 1/II 1939 r.

2) Nytko Franciszek, kontr. urz. techn. W. Bud. z dniem 1/II 1939 r.

3) Barta Stanisław, kontr. prac. umysłowy Elektr., z dniem 1/II 1939 r.

4) Francowa Antonina, kontr, urzędn. Elektrowni, z dniem 16/II 1939 r.

Pensje wdowie.

1) Firlitowa Agata, wdowa po respicjencie Zarz. m. od dnia 1/II 1939 r.

2) Reingruber Jadwiga, wdowa po maszyn. Elektrowni m. od dnia 1/II 1939 r.

3) Fijoł Józefa, wdowa po emer. niższ. pracown. Zarz. m., od dnia 1/II 1939 r.

4) Urlatowa Anastazja, wdowa po niższ. pracow. Zarz. m. od dnia 1939 r.

5) Klocek Adam, sierota po wicesekret. od dnia 1/II 1939 r.

6) Wilkosz Franciszka, wdowa po niż. prac. M. Wodoc. i Kanal. od 1/II 1939 r.

7) Sawlińska Maria, wdowa po kontrol. M. Urz. Pob. od dnia 1939 r.

8) Nalepowa Zofia, wdowa po emeryt. niż. prac. Zakł. Sanit. od 1/II 1939 r.

9) Radoń Anastazja, wdowa po emer. radcy M. I. O. od dnia 1/II 1939 r.

Zmarli.

w czynnej służbie:

1) Dr Grabczak Ludwik, st. lekarz W. Zdrowia dnia 1/II 1939 r.

2) Żyła Jan, niż. prac. Wydz. Aprow. dnia 10/II 1939 r.

emeryci wzgl. pobierający dary z łaski:

3) Hausner Jan, emer. stróż Rzeźni m. dnia 19/II 1939 r.

4) Czyż Kazimierz, emer. strażnik Wydz. Aprow. dnia 26/II 1939 r.

5) Łuszczyk Walenty, pompier Straży Pożarnej dnia 28/II 1939 r.

6) Radoń Karol, emer. radca M. I. O. dnia 27/I 1939 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Sprawozdania gospodarcze Zakładów i Przedsiębiorstw Miejskich

za luty 1939 r.

Elektrownia Miejska.

Elektrownia miejska w Krakowie wyprodukowała i zakupiła w miesiącu lutym 1939 r. w Jaworznickich Komunalnych Kopalniach Węgla S. A. w Jaworznie energii elektrycznej 4,478.280 kWh.

W okresie sprawozdawczym przybyło nowych konsumentów 489, ubyło natomiast 342, tak że rzeczywisty przyrost wynosi 147 konsumentów.

W dziale oświetlenia publicznego ukończono sieć rozdzielczą i oświetlenia publ. w Bieżanowie wsi o dług. trasy 4.470 m i zainstalowano 79 lamp à 40 Watt. W Osiedlu Bieżanów wykonano sieć oświetlenia publ. o długośc trasy 510 m, instalując 7 lamp à 40 watt, a w gminie Rząska wykonano sieć rozdzielczą o dług. trasy 110 m.

Latarń orientacyjnych zainstalowano 21.

W dziale sieci wykonano 1 połączenie kablowe przy ul. Meiselsa L. 7.

W dziale ruchu montowano nowy ekonomizer żebrowy przy kotle syst. „Lenk“ Nr XI, ukończono czyszczenie z kamienia kotłowego kotła syst. Babcox & Wilcox Nr IV oraz ukończono naprawę obmurowania paleniska kotła syst. „Lenk“ Nr X.

W dziale propagandy przeprowadzono 5 normalnych pokazów elektrycznego gotowonia przy udziale 34 osób, 4 pokazy dla Związku Pań Domu przy udziale 142 osób, 1 kurs gotowania dla Gimnazjum im. Król. Jadwigi, oraz 6 wykładów z dziedziny zastosowania warników elektrycznych, przy udziale 185 osób.

Gazownia Miejska.

W ciągu lutego 1939 roku wyprodukowano gazu 904.730 m^3, koksu 1,614.050 kg, smoły 96.320 kg, amoniaku 9.799 kg, benzolu — kg, a sprzedano: gazu 667.232 m^3, koksu 1,049.700 kg, smoły 27.180 kg, amoniaku 6.627 kg, benzolu 60 kg.

Gazomierzy ustawiono 204, odjęto 191.

Stan gazomierzy u konsumentów dnia 28/II 1939 roku 18.408 sztuk.

M. Wodociągi i Kanalizacja.

Na terenie ujęcia wody w Bielanach prowadzono w lutym ze względu na przydział robocizny z Komitetu Pomocy Zimowej dalsze roboty przy osadniku. Mianowicie przywożono kamień z kamieniołomu na wykładkę skarp osadnika i układano rurociąg dopływowy. Poza tym prowadzono normalne prace porządkowe.

Pracownia badawcza wykonała 126 analiz wody pod względem chemicznym i 121 pod względem bakteriologicznym.

Na sieci wodociągowej wykonano 12 mb rurociągu jako przedłużenie istniejącego o śred. 125 mm w ul. Wiślisko.

W związku z budową hydroforu w Podgórzu wykonano 21 mb rurociągu o śred. 100 mm w ul. Parkowej oraz założono na rurociągach przechodzących przez granicę obszaru, zasilanego przez hydrofor, klapy zwrotne — dla zapewnienia mu należytego funkcjonowania. Wykonano 4 nowe połączenia domowe. Uskuteczniono 17 napraw uszkodzonych rurociągów, 105 szt. napraw armatury sieci oraz 28 szt. napraw połączeń domowych. Przerobiono 14 połączeń domowych, odebrano 33 szt. instalacyj domowych.

Na sieci kanałowej wykonano 4 nowe połączenia domowe i wybudowano 9 szt. wodościeków. Oczyszczono 370 mb kanałów, 11.350 mb rowów, 1.171 szt. wodościeków i 114 szt. syfonów.

Rozpoczęto naprawę kanału w ul. Kawiory i kolektora w ul. Żwirki i Wigury.

W pracowni naprawiono 133 szt wodomierzy, zalegalizowano 125, wstawiono do nowych instalacyj 16, i wymieniono 203.

W garażu ukończono gruntowny remont autobusu „Durand“.

W Bielanach prowadzono w dalszym ciągu roboty przy wykończeniu nowej hali pomp.

W stacji przepompowań przy ul. Parkowej ukończono montaż urządzeń maszynowych i elektrycznych, a przystąpiono do wykonania odwodnienia budynku.

W dworcu wodociągowym ukończono roboty instalacyjne w łaźni i umywalni robotniczej.

W styczniu wypompowano 623.474 m^3 wody, to jest średnio dziennie 22.267 m^3, zużyto 623.381 m^3, to jest średnio dziennie 22.264 m^3, czyli na 1 mieszkańca 85.6 litrów dziennie.

Rzeźnia i Targowice Miejskie.
W miesiącu styczniu 1939 r.

Rodzaj zwierząt	Spędzono a) na central. targowicę bydlęcą	Doprowadzono do miejsk. rzeźni: z targowicy	bezpośrednio	Razem poddano ubojowi	Dowieziono mięsa z prowincji: gatunek	kg.
	s z t u k					
woły	152	147	32	179	wołowe	23.250
krowy	462	391	58	449	cielęce	48.025
buhaje	713	708	7	715	wieprzowe	34.595
jałówki	1.088	979	21	1.000		
razem bydła grub.	2.415	2.225	118	2.343	baranie	194
cielęta	2.605	2.591	185	2.776	wędliny	10.099
trzoda chlewna	5.061	5.898	736	5.634*	słonina	3.418
owce	2	3	—	3	smalec	—
	b) na targowicę hodowlaną	koni		343		
		świń bekonowych		3.277	sadło	—
konie	862	* w tym 861 na wywóz do Niemiec			podrób	2.855
trzoda chlewna	199				razem	122.436

W Miejskiej Fabryce Lodu wyprodukowano 1.834 słupków lodu po 25 kg.

W Kafilerii wyprodukowano 100 kg mączki mięsnej i 185 kg tłuszczu przemysłowego.

W miesiącu styczniu przeprowadzono następujące roboty w hali maszyn:

W zakresie własnym wykonano generalny remont kompresora amoniakalnego „Borsiga". Polakierowano rurociągi w kotłowni, Przeprowadzono remont aparatury kotłowej w kotłowni. Naprawiono instalację wodociągową na Targowicy. Wykonano instalację dla lamp elektrycznych i instalację elektryczną dla zegara elektrycznego godzinowego. Przeprowadzono remont pompy solankowej koło generatora lodu, remont wentyli bezpieczeństwa parowego i remont konserwacyjnych części maszyn.

Firmy prywatne wykonały generalny remont chłodni, przedchłodni i solarek, remont pędni głównej w hali maszyn, remont wyciągu lodu, oraz w dalszym ciągu budowę trzeciej studni w rzeźni.

Zakład Czyszczenia M.

W miesiącu lutym 1939 r. skropiono 510.400 m^2, wygumowano 2,880.000 m^2 powierzchni jezdni ulic i placów. Na powyższy cel zużyto 1,014.600 litrów wody. Zamieciono 3,498.400 m^2 ulic i placów. Wywieziono błota 3.372m^3, zmiotek 1.000 m^3, śniegu 2.224 m^3 popiołu i śmieci domowych 52.739 skrzynek oraz 151 m^3 nieczystości kloacznych. Warsztaty reparacyjne Zakładu Czyszczenia Miasta wykonały przy własnym taborze samochodowym remontów średnich 5, małych 12, drobnych napraw 263. Przy samochodach innych instytucyj miejskich remontów średnich 1, małych 7, drobnych napraw 7.

RUCH BUDOWLANY.

W miesiącu lutym 1939 r. wydano 26 pozwoleń budowlanych. W tym na budowę nowych domów jednopiętrowych 2, dwupiętrowych 1 i trzechpiętrowy 1, na przebudowy: a) budynków 1, b) ustępów wolnospadowych na spłukiwane 4, c) portali sklepowych 6, d) adaptacje wewnętrznych i zewnętrznych 10,e) na ogrodzenia realności 1, i f) na budowę budynków przemysłowych 1.

W czasie powyższym wydano 12 pozwoleń na zamieszkanie, względnie użytkowanie ukończonych budów, a to nowych domów parterowych 2, jednopiętrowych 3, dwupiętrowych 2, i trzechpiętrowych 1, na dobudowy 2, i na nadbudowy 2.

Ogólna kubatura ukończonych i do użytku oddanych budów wynosi 17.703 m^3.

Ponadto wykonano w 2 realnościach wewnętrznie adaptacje, 3 przebudowy portali sklepowych i 1 ogrodzenie realności.

Przegląd ustawodawstwa.

USTAWY:

Dz. U. R. P. nr 1/39, poz. 1 z dnia 3 stycznia 1939 r. o przedłużeniu obnizenia komornego.

DEKRETY PREZYDENTA RZECZPLITEJ:

Dz. U. R. P. nr 91, poz. 632 z dnia 22 listopada 1938 o ochronie niektórych interesów Państwa.

Dz. U. R. P. nr 91, poz. 624 z dnia 22 listopada 1938 o rozwiązaniu zrzeszeń wolnomularskich.

Dz. U. R. P. nr 91, poz. 625 z dnia 22 listopada 1938 o skróceniu kadencji niektórych organów ustrojowych w samorządzie terytorialnym.

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTROW:

Dz. U. R. P. nr 103, poz. 699, z dnia 10 grudnia 1938 o uznaniu statutu wewnętrzego Polskiego autokefalicznego kościoła prawosławnego.

OBWIESZCZENIA PREZESA RADY MINISTROW:

Dz. U. R. P. nr 96 poz. 648 z dnia 7 grudnia 1938 o ogłoszeniu jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rze-

czypospolitej o Krzyżu i Medalu Niepodległości.

Dz. U. R. P. nr 2 poz. 8 z dnia 12 października 1938 w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1929 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach.

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Dz. U. R. P. nr 93 poz. 636 Skarbu z dnia 6 listopada 1938 r. w celu wykonania ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o ulgach inwestycyjnych.

Dz. U. R. P. nr 103 poz. 681 Opieki Społecznej z dnia 24 grudnia 1938 r. o dodatkowych opłatach w ubezpieczeniu emerytalnym robotników.

OKÓLNIKI (PISMA OKÓLNE).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Dz. Urz. Nr 35 pozycja 210 Okólnik nr 49 z 30 listopada 1938 o pokrywaniu przez Zarządy miejskie i Zarządy Gmin kosztów przygotowania drużyn odkażających, przeznaczonych dla potrzeb osiedli.

Dz. Urz. Nr 35 pozycja 212, Pismo z dnia 23 listopada 1938 r. w sprawie instrukcji o prowadzeniu ewidencji koni.

Dz. Urz. Nr 35 pozycja 213, Pismo z 30 listopada 1938 o uzupełnieniu i sprostowaniu instrukcji dla organów gminnych Zarządów miejskich i Komisji wyborczych w sprawie wyborów radnych gromadzkich i gminnych oraz radnych miejskich.

Dz. Urz. Nr 36 pozycja 215, Okólnik nr 50 z 10 grudnia 1938 r. o wytycznych w sprawie rostrzygania protestów przeciw wyborom samorządowym oraz unieważniania wyborow z urzędu.

Dz. Urz. Nr 37 pozycja 223, Zarządzenie z 15 grudnia 1938 r. o likwidacji zrzeszeń wolnomularskich.

Dz. Urz. Nr 37 pozycja 225, Pismo z 15 grudnia 1938 o ulgach dla domów, których budowę rozpoczęto w roku 1938.

Dz. Urz. Nr 37 poz. 226, Pismo z 16 grudnia 1938 r. o dietach dla sędziów będących członkami komisyj wyborczych w wyborach samorządowych.

Dz. Urz. Nr. 38 pozycja 235, Pismo z 31 grudnia 1938 o przwidywaniach budżetowych związków samorządowych na rok 1939/40.

ZBIÓR WYROKÓW N. T. A.

Nr 1589 A Wyrok z 16 maja 1938 L. rej. 1720/36: „Wobec ogólnej zasady, wyrażonej w art. 38 1. A. art. 51 lit. E art. 105 ust 2 i art. 92 ust. 2 oraz wobec art. 37 ust. 6 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 w brzmieniu poz. 380/31 i 231/32 Dz. ust. jak również przepisów § 67 rozp. Rady Ministrów z 28 maja 1934 poz. 513 Dz. ust. tylko okresy działalności niepodległościowej rozwiniętej po ukończeniu 18 lat życia mogą być zaliczone do wysługi emerytalnej funkcjonariusza państwowego bądź zawodowego wojskowego“.

Nr 1591 A Wyrok z 20 maja 1938 L. rej. 2646/35: „Przejście sieroty do innego zakładu naukowego, nie mającego związku z zakładem do którego sierota uczęszczała poprzednio, nie uprawnia władzy do odmowy zaopatrzenia sierocego, przewidzianego w § 35 rozp. Rady Ministrów z 28 stycznia 1934 poz. 74 Dz. Ust. za czas wakacji“.

Nr 1592 A Wyrok z 11 czerwca 1938 L. rej. 5690/37: „Sam fakt pobrania przez funkcjonariusza państwowego uposażenia miesięcznego w określonej przez listę płacy wysokości — przy braku ze strony tego funkcjonariusza reklamacji, bądź żądania doręczenia decyzji wymiarowej — powoduje uprawomocnienie się wymiaru uposażenia. (Zasada prawna, wpisana do księgi zasad prawnych)“.

ORZECZENIA SĄDU NAJWYŻSZEGO.

O. S. P. poz. 314 Orzeczenie z 1 października 1937 r. C. II. 1991/37: „Do rozpoznania roszczenia o ustalenie wysokości odszkodowania za wywłaczczenie dokonane według przepisów rozporządzenia Prez. Rzp. z 24 września 1934 Dz. U. R. P. nr 86 poz. 776 i 777 właściwym jest w pierwszej instancji w b. zaborze austryjackim Sąd Grodzki“.

O. S. P. poz. 317 Orzeczenie z 12 października 1937 C. II. 1021/37: „Pod pojęcie urlopu, w czasie którego nie można pracownikowi doręczać wypowiedzenia, podpada tylko urlop wypoczynkowy, udzielony pracownikowi w myśl ustawy z 16 maja 1922 r. Dz. U. R. P. z r. 1933 nr 94 poz. 735, nie zaś urlop udzielony mu z innych przyczyn“.

O. S. P. poz. 319 Orzeczenie z 19 października 1937 C. II. 1002/37: „Pracodawca nie odpowiada pracownikowi umysłowemu za skutki niezgłoszenia go do ubezpieczenia, jeżeli zgłoszenia obowiązany był dokonać pracownik sam, jako zarządca

przedsiębiorstwa. Natomiast, pracodawca odpowiada pracownikowi za skutki zgłoszenia niższej niż rzeczywistej kwoty wynagrodzenia, choćby pracownik zgodził się na zgłoszenie kwoty niższej".

O. S. P. poz. 321 Orzeczenie z 21 października 1937 C. II. 1005/37: „Elektrownia odpowiada za uszkodzenie prądem elektrycznym przedsiębiorcy, naprawiającego gonty na gachu, na którym przewody elektryczne założone są poniżej odległości przepisanej par. 61 i 64 załącznika B do rozp. Min. Robót Publicznych z 26 kwietnta 1932 Mon. Polski Nr 116".

O. S. P. poz. 328 Orzeczenie z 2 listopada 1937 r. C. II. 1281/37: „Matka nie może żądać alimentów na utrzymanie swego dziecka ślubnego od męża, jeżeli niema dostatecznych podstaw do zamieszkiwania poza mieszkaniem męża".

O. S. P. poz. 330 Orzeczenie z 5 listopada 1937 r. C. II. 1183/37: „Pracownik, który sam rozwiązał umowę o pracę, nie ma prawa do należności za 3 miesięczny okres wypowiedzenia lub za niewykorzystany urlop".

O. S. P. poz. 336 Orzeczenie z 29 listopada 1937 r. C. II. 1282/37: „Ustalenie wyrokiem komornego podstawowego w stosunku do lokatora poprzedniego nie stanowi powagi rzeczy osądzonej w stosunku do lokatora następnego".

O. S. P. poz. 346 Orzeczenie z 25 kwietnia 1938 r. C. III. 18/37: „Ani ustawa z dn. 15 marca 1932 r. (Dz. Urz. nr 33 poz. 345) ani rozp. Prez. Rzeczp. z 28 października 1933 Dz. Urz. nr 86, poz. 667 nie uchyliły przepisu ust. I. § 25 rozp. Prez. Rz. z 30 grudnia 1924 r. Dz. Urz. nr 118, poz. 1073 o dostosowaniu uposażenia członków Zarządu i pracowników Związków komunalnych do uposażenia funkcjonariuszów państwowych".

O. S. P. poz. 419 Wyrok Izby karnej z 27 stycznia 1938 r. III K. 1601/37: „Okoliczność, że przedsiębiorstwo Gazowni czy Elektrowni jest prowadzone przez Zarząd miejski, nie nadaje ich administracji cech urzędu, wykonywującego funkcje publiczno-prawne, do rzędu których nie należy dostarczanie ludności na mocy umowy i zgodnie z jej warunkami gazu czy prądu, nie należące do spraw, załatwianych w zakresie administracyjnego prawa".

O. S. P. poz. 428 Orzeczenie Izby Cywilnej z 24 marca 1938 r. C. I. 3457/36: „Osoba prywatna, która poniosła zamiast Gminy obowiązanej do sprawowania opieki koszty leczenia niezamożnego chorego, może poszukiwać u Gminy w drodze sądowej zwrotu tych kosztów.

O. S. P. poz. 441 Orzeczenie z 23 lutego 1938 roku C. I. 293/37: „Spór między właścicielem domów i dozorcą co do wysokości należnego temu ostatniemu wynagrodzenia może być poddany rozpoznaniu sądu polubownego wobec braku przepisu, który by ograniczał prawo stron w tym względzie".

O. S. P. poz. 446 Orzeczenie z 12 marca 1938 roku C. I. 1205/37: „Zwolnienie pracownika w końcu roku kalendarzowego, nie uprawnia do żądania wynagrodzenia za urlop w roku następnym; okoliczność, czy pracownik otrzymał od razu wynagrodzenie za okres wypowiedzenia, czy też wynagrodzenie to zostało wyplacone później, czy to dobrowolnie, czy to z wyroku sądowego, pozostaje bez wpływu na prawo do urlopu w roku, część którego objął okres wypowiedzenia, decyduje bowiem w przypadku moment zwolnienia z pracy, skutkujący rozwiązanie umowy. Oświadczenie Przewodniczącego Sądu na rozprawie, iż komentowanie orzeczenia Sądu Najwyższego jest niedopuszczalne i pozbawienie pełnomocnika strony głosu w tej materii, nie znajduje usprawiedliwienia w przepisach k. p. c., jedynie przewlekłość w wywodach strony, powtarzanie się lub zbaczanie od przedmiotu upoważniałoby Przewodniczącego do odebrania jej głosu.

O. S. P. poz. 448 Orzeczenie z 6 kwietnia 1938 roku C. I. 1581/37: „Obowiązujące przepisy prawa nie przewidują domniemanego przyjęcia budżetu związku komunalnego na skutek upływu 60-cio dniowego terminu, w ciagu którego zgodnie z par. 8 rozp. Prez. Rzp. z 17 czerwca 1924 r. o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne, władza nadzorcza po otrzymaniu preliminarza winna budżet związku komunalnego zatwierdzić lub zażądać wyjaśnień czy też dokonania zmian, lecz wymagają wyraźnego zatwierdzenia budżetu przez władzę nadzorczą.

PRZEGLĄD SĄDOWY.

O. S. P. poz. 735/38 Orzeczenie z 11 kwietnia 1938 C. II. 2706/37: „Prekluzję z art. 473 k. z. uwzględnia się z urzędu gdyż chodzi tu o zarządzone przez ustawę zgaśnięcie prawa wystąpienia z żądaniem przed sąd. Pozew wniesiony po upływie roku od zakończenia stosunku pracy uległ tej prekluzji".

O. S. P. poz. 6/39 Orzeczenie z 13 grudnia 1937 r. C. II. 1469/37: „Właściciel podwórza nie ma obowiązku wynagrodzenia szkody osobie czerpiącej bezprawnie wodę ze studni. (atr. 133, 240 kod zob.".

O. S. P. poz. 16/39 Orzeczenie z 4 października 1938 C. II. 485/38: „Roszczenie o zwrot szkody z powodu nieubezpieczenia nie ulega prekluzji z przepisu art. 473 kod. zob.".

O. S. P, poz. 22/39 Orzeczenie z 13 stycznia 1938 r. C. II. 1707/37; „Odszkodowanie za niewykorzystany urlop obejmuje świadczenia tak w pieniądzach jak i w naturze, art. 4 ust. z dn. 16 maja 1922 poz. 735 Dz. U. z 1933 r.".

O. S, P. poz. 27/39 Orzeczenie Sądu Najwyższego z 5 listopada 1937 r. C. II. 1184/37: „Przepis art. 28 ust. 2 rozzorz. z 16 marca 1928 r. poz. 323 Dz. U. o umowie o pracę pracowników umysłowych ma charakter bezwzględnie obowiązujący i nie może być zmieniony na niekorzyść pracownika".

O. S. P. poz. 38/39 Orzeczenie z 21 lutego 1938 r. C. Ili. 3303/36: „Niedopuszczalne jest powództwo z art. 3 k. p. c. o ustalenie, że wypowiedzenie stosunku pracy jest nieważne".

ADRES REDAKCJI I ADMINISTR.: KRAKÓW ZARZĄD MIEJSKI W STOŁ. KRÓL. M. KRAKOWIE, WYDZIAŁ OG. TEL. NR. 153-20.

PRENUMERATA ROCZNA WYNOSI 12 ZŁ., (Z PRZESYŁKĄ POCZTOWĄ 14 ZŁ.), CENA JEDNEGO EGZEMPLARZA 1 ZŁ

SPRZEDAŻ GAZETY URZĘDOWEJ ORAZ PRZYJMOWANIE ZGŁOSZEŃ NA PRENUMERATĘ USKUTECZNIA DZIENNIK PODAWCZY ZARZĄDU MIEJSKIEGO.

Nakładem Zarządu Miejskiego w st. kr. m. Krakowie. — Czcionkami Drukarni Muzeum Przemysłowego w Krakowie, ul. Smoleńsk Nr. 9